

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **O. P.**, B.B., proti odporcovi: **Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti SR**, Župné námestie 13, 814 22 Bratislava o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Návrhom zo dňa 19.11.2010 podanom na Okresnom súde v Banskej Bystrici, postúpenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky uznesením č. 20C 206/2010-8 zo dňa 29.11.2010 sa navrhovateľ domáhal, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy (Ministerstva spravodlivosti SR, ďalej len „odporca“) vo veci konať a rozhodnúť.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu súd zistil, že navrhovateľ dňa 8.12.2009 si u odporcu uplatnil právo na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 a § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., spôsobenú nesprávnym úradným postupom vo veci Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.15Co 355/09-57 z 25.11.2009, čím bola podľa navrhovateľa porušená zásada rovnosti účastníkov v konaní v jeho neprospech.

Zároveň navrhovateľ v tomto podaní upozornil odporcu, že v prípade ak o jeho žalobe nerozhodne do 6 mesiacov, svoje práva si uplatní na súde.

Nakoľko do podania návrhu nedostal od odporcu žiadnu odpoveď a v jeho veci nebolo rozhodnuté, žiadal, aby súd vyslovil povinnosť odporcu vo veci konať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne a miestne príslušný v zmysle § 246 ods. 2 písm. b/ OSP vec preskúmal a podľa § 250t OSP návrh ako neprípustný zamietol.

Podľa § 1 zákona 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje

- a) Zodpovednosť štátu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- c) Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, konal v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 250t ods. 1 fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Súčasťou práva na súdnu ochranu je okrem iného právo na konanie bez zbytočných prieťahov. Toto právo sa však netýka iba konania na súde, ale aj v konaní pred inými orgánmi, ktoré rozhodujú o právach a záväzkoch. Takýmito právami sú spravidla aj práva, ktorých proces podlieha súdnemu preskúmaniu v zmysle ustanovení piatej časti OSP. Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť nie len absolútnu nečinnosť, ale aj to,

ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných priet'ahov.

Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje žiadne ustanovenia, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že pri vydaní rozhodnutia podľa tohto zákona má príslušný orgán postupovať spôsobom upraveným v správnom poriadku.

Zákon č. 514/2003 Z.z. nestanovuje orgánu rozhodujúcemu o náhrade škody žiadnu zákonnú lehotu, počas ktorej je povinný o tejto žiadosti rozhodnúť.

Naopak, z ustanovenia § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 vyplýva, že nekonanie o uplatnenom nároku po dobu šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, má za následok právny predpoklad, že návrhu na náhradu škody nebolo vyhovené a poškodenému umožňuje domáhať sa uspokojenia svojho nároku v občianskoprávnom konaní. Takýto postup orgánu verejnej správy (spočívajúci v nekonaní) v danom prípade nie je v rozpore so žiadnym konkrétnym ustanovením zák. č. 514/2003 Z.z., ktoré by mu ukladalo vo veci postupovať a rozhodnúť určeným spôsobom.

Na základe uvedených skutočností dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že postup orgánu rozhodujúceho o žiadosti na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nemôže byť predmetom súdneho prieskumu podľa § 244 a nasl. OSP. Z čoho vyplýva, že správny súd nie je v takomto konaní príslušný na vydanie rozhodnutia o určení povinnosti orgánu rozhodujúceho podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci konať a rozhodnúť podľa § 250t OSP (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy), v dôsledku čoho tento návrh podľa § 250t ods. 4 OSP ako neprípustný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250t ods. 5 OSP a navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal ich nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28.2.2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková